

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 54. 901 van 29 augustus 1995

A. 63.997/VI-12.425

In zake : **de naamloze vennootschap**
La Herseautoise,
rue de L'Epinette 21
7712 Herseaux,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, XIe KAMER,

Gezien de door de naamloze vennootschap La Herseautoise op 8 juni 1995 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Bijzondere Belastinginspectie van 28 april 1995 waarbij hem wordt geweigerd zijn volledig dossier in te kijken;

Gezien het op 9 juni 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer SAINT-VITEUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 juli 1995, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 augustus 1995;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TOURNICOURT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en van de heer DEKELVER, auditeur-generaal, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer SAINT-VITEUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Als gevolg van een onderzoek van de Bijzondere Belastinginspectie (B.B.I.), heeft de administratie der directe belastingen de aangiften van verzoekster voor de vennootschapsbelasting voor de aanslagjaren 1986 en 1989 tot 1991 gerectificeerd en heeft voor de aanslagjaren 1986 en 1988 bijkomende aanslagen ingeschreven in het kohier. Bezwaarschriften zijn ingediend tegen die inschrijvingen in het kohier en zijn hangende bij de gewestelijke directeur der directe belastingen van Bergen. Het geding heeft hoofdzakelijk betrekking op de aftrekbaarheid van afschrijvingen van

machines die tweedehands zijn aangekocht tegen een prijs die naar de mening van de administratie, overgewaardeerd is.

Verzoeksters advocaat dient, na het aan de gewestelijke directeur overgelegde dossier te hebben ingekeken, bij brief van 22 februari 1995 gericht aan de directeur-generaal van de B.B.I., een verzoekschrift in dat steunt op de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, waarin hij betoogt dat het door de B.B.I. aan de belastingdiensten van Doornik toegezonden dossier onvolledig is. Op 10 maart verwerpt de B.B.I. dat verzoekschrift om de volgende reden :

" Uw vordering betreft de passieve openbaarheid (hoofdstuk III, art. 4 tot 12 van de wet) waarvan het beginsel steunt op artikel 32 van de Grondwet, dat deel uitmaakt van titel II, de Belgen en hun rechten. Het betreft ontegenzegglijk fundamentele rechten die alleen toepassing vinden op menselijke wezens en niet op rechtspersonen".

Op 21 maart richt verzoekster een vordering tot heroverweging aan de B.B.I. en dient een adviesaanvraag in bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten. Op 28 april wijst de administratie, die vaststelt dat de commissie geen advies had uitgebracht binnen de termijn van 30 dagen die haar is toegemeten, de vordering tot heroverweging af. Dat is de bestreden handeling.

Op 2 mei brengt de commissie een gunstig advies uit voor verzoekster, gemotiveerd als volgt :

" De commissie meent dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur geen enkel onderscheid maakt tussen natuurlijke en rechtspersonen. De memorie van toelichting geeft dit duidelijk aan. Bovendien gaat zij ervan uit dat de artikelen 11 en 12 (lees 10 en 11) van de Grondwet waarin het beginsel van de gelijkheid voor de wet is neergelegd, eveneens van toepassing zijn".

Een nieuwe vordering tot heroverweging, gegrond op dit advies van de commissie, wordt op 31 mei 1995 verworpen wegens het te laat uitbrengen van het advies van de commissie;

Overwegende ambtshalve dat de tegen directe belastingen ingediende bezwaarschriften aan de gewestelijke directeur worden voorgelegd en dat tegen diens beslissingen beroep kan worden ingesteld bij het Hof van beroep; dat de beslissingen van de gewestelijke directeur van rechterlijke aard zijn; dat wanneer bij een rechtscollège een zaak aanhangig wordt gemaakt - in dit geval een bezwaarschrift inzake belastingen -, het dit college toekomt te oordelen of het rechtsgeding dat voor het college wordt gevoerd regelmatig is en, in voorkomend geval, de noodzakelijke verrichtingen voor te schrijven om de onregelmatigheden die het vaststelt te verhelpen; dat bij de rechtscollèges van alle niveaus en van allerlei aard de inachtneming van de rechten van verdediging één van de hoofdbestanddelen vormt van de wettigheid; dat, in het geval dat bepaalde stukken noodzakelijk zouden zijn om de ontvankelijkheid of de gegrondheid van een bezwaarschrift te beoordelen, het de gewestelijke directeur of het hof van beroep zou toekomen te bevelen dat zij worden overgelegd en dat indien dit niet door hen geschiedt, het arrest van de hof van beroep door het Hof van Cassatie zou kunnen worden verbroken;

Overwegende dat de Raad van State, door te bevelen dat stukken moeten worden overgelegd met toepassing van artikel 8, § 2, vierde lid, van de wet van 11 april 1994, zich zou inlaten met het verloop van een rechterlijke procedure waarvan de wettigheid wordt beoordeeld door de fiscale rechter en de rechter in hoger beroep en in laatste instantie wordt gecontroleerd door het Hof van Cassatie; dat noch uit de wet van

11 april 1994, noch uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat de procedures waarin deze wet voorziet, te weten de vordering tot heroverweging en, in geval dat deze vordering wordt afgewezen, het beroep bij de Raad van State, in de plaats zouden komen van die welke van toepassing zijn bij de administratieve en justitiële gerechten met toepassing van de teksten die specifiek zijn voor elk ervan;

Overwegende dat de vormen van openbaarheid waarin de wet van 11 april 1994 voorziet niet van toepassing zijn wanneer zij beogen bij een rechtscollege stukken te doen overleggen waarvan dat rechtscollege de overlegging kan bevelen; dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering tot schorsing; dat het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIe kamer, op negenentwintig augustus 1900 vijfennegentig door :

de HH. TAPIE,	eerste voorzitter van de Raad van State,
LEROY,	staatsraad,
HANSE,	staatsraad,
Mw. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Eerte Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

P. TAPIE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.